

برای ایران

انجمن پادشاهی خواهان پیشرو

فراخوان ۸

گامهای عملی تبدیل جنگ تحمیلی رژیم با اسرائیل به انقلاب ملی و رهایی بخش

تبدیل بحران بزرگی به نام جنگ به فرصتی برای دگرگونیهای بنیادین نیازمند رویکردی همه جانبه و در عین حال هماهنگ است. در اینجا می‌کوشیم با رعایت موازین مخفی کاری، به گوشه‌هایی از این راه سترگ بپردازیم.

با توجه به فضای سرکوب در ایران، ایجاد هسته‌های کوچک و غیرمتمرکز در شهرهای مختلف و حتی در روستاها، از اهمیت بالایی برخوردار است. این هسته‌ها می‌توانند شامل افراد مورد اعتماد باشند که وظیفه آگاهی‌بخشی، جذب نیروهای تازه نفس و آموزش آنان، و هماهنگی فعالیتهای آنها را بر عهده دارند. استفاده از پیام‌رسان‌های رمزنگاری شده و امن برای ارتباط و تبادل اطلاعات ضروری است تا از شناسایی و نفوذ عوامل رژیم جلوگیری شود. این شبکه‌ها باید انعطاف‌پذیر باشند و راههای نیز وجود دارند تا در صورت ضربه خوردن یک بخش، کل سیستم مختل نشود.

یکی از مهمترین ابزارها برای بسیج مردم، آگاهی‌بخشی مستمر و هدفمند است. این شامل انتشار اطلاعات صحیح در مورد وضعیت کشور، فساد رژیم، هزینه‌های جنگ و منافع آن برای حاکمیت، و همچنین روشن کردن مسیر و اهداف انقلاب می‌شود. استفاده از رسانه‌های اجتماعی، شبکه‌های ماهواره‌ای، پادکست‌ها، و حتی دیوارنویسی‌ها و پخش گسترده شبنامه‌ها می‌تواند در این زمینه موثر باشد. تمرکز باید بر روی مسائل ملموس زندگی روزمره مردم مانند فقر، بیکاری، کمبود امکانات و عدم امنیت باشد تا همگان با جنبش همذات‌پنداری کنند.

کوشش برای بوجود آوردن سازمانهای مبارزه از طریق پخش گسترده شبکه‌های مخفی مبارزه در درون کارخانه‌ها، دانشگاه‌ها، مدارس، بخش حمل و نقل، و... در واقع این شبکه‌ها و سازمانهای مبارزه مردمی هستند که ستون فقرات جنبش انقلاب ملی را تشکیل می‌دهند. فراخوان‌ها برای اعتراضات و اعتصابات هوشمندانه باید هدفمند، زمان‌بندی شده و با در نظر گرفتن توانایی‌ها و ظرفیت‌های مردمی باشند. در ابتدا، تمرکز می‌تواند بر روی تجمعات کوچک و محلی با خواسته‌های مشخص باشد تا خطر کمتری داشته باشند و مردم به تدریج اعتماد به نفس پیدا کنند. اعتصابات سراسری و هدفمند در بخش‌های کلیدی مانند بازار، صنایع بزرگ یا حمل و نقل، می‌تواند فشار اقتصادی شدیدی به رژیم وارد کرده و آن را وادار به عقب‌نشینی کند. مهم است که رهبری این فراخوانها از منابع معتبر و مورد اعتماد مردم و یا همان سازمانهای مبارزه باشد تا از تفرقه و سوءاستفاده جلوگیری شود.

در حالی که تمرکز اصلی بر جنبش داخل کشور است، جلب حمایت از سوی مجامع بین‌المللی و دولت‌های دموکراتیک می‌تواند به مشروعیت بخشی به جنبش و افزایش فشار بر رژیم کمک کند. این حمایت می‌تواند شامل تحریم‌های هدفمند علیه مقامات و نهادهای سرکوبگر رژیم، حمایت مالی و لجستیکی از نیروهای مبارز (به صورت غیرنظامی)، و فشار دیپلماتیک برای رعایت حقوق بشر باشد. ارائه مستندات و گزارش‌های دقیق از نقض حقوق بشر توسط رژیم برای جلب افکار عمومی جهانی نیز بسیار مهم است. در این راه حضور پیاپی و مداوم هواداران جنبش پادشاهی خواهی در میان مردم و نهادهای قانونگذاری بسیار با ارزش و بایسته است.

در شرایط دشوار، حفظ روحیه و همبستگی مردم حیاتی است. ایجاد نمادهای مشترک، شعارهای وحدت‌بخش، و برگزاری مراسم یادبود برای جاودانمان راه میهن و آزادی می‌تواند به تقویت این حس کمک کند. ارتباط فعال با گروههای مختلف جامعه مانند کارگران، آموزگاران، دانشجویان، هنرمندان و جوانان، و گنجاندن خواسته‌های آنها در اهداف انقلاب، منجر به ایجاد یک جبهه متحد، فراگیر و ملی - انقلابی خواهد شد.

نه به جنگ رژیم با اسرائیل، آری به انقلابی ملی - دموکراتیک ملت ایران

جنگ کنونی که جمهوری اسلامی با اسرائیل آغاز کرده، جنگ ملت ایران نیست، اما رژیم با اینکارش، ناخواسته فرصت بی‌سابقه‌ای برای رهایی کشور از چنگال خونریزش فراهم ساخته است. میدانیم تا زمانی که این رژیم بر ایران حاکم است، مردم ما از فقر در ابعاد مختلف، عدم امنیت جانی و مالی، و دمی از نقض حقوق اولیه خود رهایی نخواهند یافت. اما به این نکته نیز آگاهی که جنگ موجب فرسایش و تضعیف نیروهای سرکوبگر رژیم نیز منجر می‌شود و آنها را در آسیب‌پذیرترین موقعیت خود قرار می‌دهد. اینکه که رژیم با ندانم‌کاریهایش خود و میهن ما را در چنین شرایطی قرار داده، بستر مناسبی برای نیروهای مبارز و مردمی فراهم می‌شود تا با بسیج و سازماندهی مردم در ارگانه‌های صنفی-مدنی‌اش، انقلاب ملی و رهایی‌بخش را به ثمر برسانند. این لحظه، زمان مناسبی برای نیروهای مبارز است تا با بهره‌گیری از ناتوانی و سستی رژیم، به ساماندهی و هدایت اعتراضات صنفی، مدنی و سیاسی مردم بپردازند. این است مراد ما از تبدیل این جنگ ناخواسته به یک جنبش اعتراضی و انقلابی!

همزمان با تضعیف ارکان نظامی و امنیتی رژیم به دلیل درگیری‌هایش چه از نظر نظامی و چه از نظر سیاسی، مردم ما نباید نظاره‌گر اوضاع باشند، بلکه باید بکوشند تا با ارتباط با نیروهای پادشاهی‌خواه از این موقعیت بهره‌گرفته و با حضور در صحنه و سازماندهی هدفمند، خواسته‌های خود را برای آزادی، عدالت و رفاه محقق سازند. نیروهای پادشاهی‌خواه پیشرو باید بکوشند در روند چنین فرآیندی با آگاهی‌بخشی گسترده و ایجاد همبستگی ملی همه گروههای هازمان (جامعه) را به این جنبش پیوند داده و آنها را به یک انقلاب ملی واقعی تبدیل کنند. اما پرسش اصلی این است که نیروهای مبارز چگونه و با چه مکانیزمی می‌توانند عملاً به این مهم دست یابند؟ این امر مستلزم ایجاد شبکه‌های ارتباطی منسجم و امن با رعایت اصول مخفی کاری، برنامه‌ریزی دقیق برای هدایت اعتراضات، و آموزش مردم در زمینه مقاومت مدنی است. استفاده از فضای مجازی برای اطلاع‌رسانی و هماهنگی، سازماندهی تجمعات مسالمت‌آمیز، و گسترش اعتصابات سراسری می‌تواند از جمله راهکارهای عملی باشد.

ساکت ننشینیم، صدای خود را بلند کنیم،
خواست خود را فریاد بزنیم!
هم صدا با هم در هر جای ایران که
هستیم، مخالفت خود را با جمهوری
ننگین اسلامی فریاد بزنیم!

برقرار باد سامانه شاهنشاهی ایران!

padeshahi1339@hotmail.com

هر آنچه که در این فراخوان چاپ می‌شود، دیدگاههای شخصی نویسندگان و یا گردانندگان آن است و ابدا هیچ مسئولیتی متوجه شهریار میهن، شاهزاده رضا پهلوی و دیگر جریانهای سیاسی هوادار سامانه پادشاهی نیست!